

Російська мелодія

Михайло Лермонтов

Уявою я інший світ створив
І образів непевних існування,
Їх між собою ланцюгом скріпив,
Їм вигляд дав, — не дав найменування.
Та раптом вихор зимовий завив, —
І зникло все у далині туманній.

Так з балалайкою в юрбі
На колодках у день недільний
Простий співець сидить собі,
І некорисливий і вільний.

Там спів гучний зненацька ожива
Для діви милої, зринаючи буремно,
І звук зненацька струни обрива,
І чується початок пісні — та даремно! —
Ніхто кінця її не доспіва.

1829